

## Arrest

nr. 294 382 van 19 september 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT  
Henri Jasparlaan 128  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DANIEUX *loco* advocaat T. WIBAULT en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 3 augustus 2020.

1.2. Op 24 juni 2021 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 7 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

## **"A. Feitenrelaas**

*U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent Pashtun van etnische origine en soennitische moslim. U bent geboren in Kunar (Shigal wa Sheltan district) in het dorp Moni. U woonde daar vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U ging naar school tot de 4e graad. Daarnaast hielp u uw vader op de velden. U leerde het vak van kleermaker en startte uw eigen winkel in Moni.*

*De gebeurtenissen spelen zich af in de maand hout (februari-maart 2020). U verklaart dat u tot diep in de nacht was aan het werken voor een opdracht van dorpelingen om in drie dagen tijd de kleding te maken voor een huwelijk. Tijdens schemering, toen u aan die opdracht werkte, stopte de taliban bij uw winkel. Vier talibs kwamen in uw winkel, u herkende drie van hen van uw dorp. Ze lieten hun wapens en munitie achter, u diende ze te verbergen in uw winkel. Ze lieten drie machinegeweren achter, één PK en hun magazijnen. Het was niet de eerste keer dat ze hun wapens bij u achterlieten. Sinds u de winkel had, ongeveer 3 jaar, waren ze tientallen keren langs geweest om hun wapens er te verbergen. Dit was echter de eerste keer dat het leger dit ontdekt had.*

*Diezelfde nacht viel het leger binnen en beschadigden ze uw winkel. Ze vonden de wapens van de taliban, ze namen deze mee en pakten u mee. U vertelt dat ze u blinddoekten en meenamen naar een andere plaats waar ze u ondervraagd hebben. Ze wilden weten van wie de wapens waren en sinds wanneer u voor die groepering werkte. Ze intimideerden u, waardoor u geen antwoord gaf op hun vragen. Hierop begonnen ze u te slaan in het gezicht en dreigden ze u naar de gevangenis te sturen. Daarop besloot u toch op de vragen te antwoorden en de namen van de talibs te geven die in uw winkel waren geweest. U werd in totaal twee nachten vastgehouden.*

*De ochtend daarop, rond 9 uur, werd u vrijgelaten. U vroeg aan soldaten waar u zich bevond, u was naar Sarkano gebracht. U vroeg de soldaten om een telefoon te gebruiken om uw maternale oom te bellen, u had zijn nummer memoriseerd. U legde de situatie uit aan uw oom, en hij antwoordde dat u niet terug naar huis kon komen. De taliban was namelijk die nacht, en opnieuw in de ochtend van uw arrestatie, langs uw huis gegaan op zoek naar u. Uw oom sprak met u af naar Chagasarai te gaan, de soldaten brachten u tot daar.*

*Eenmaal in Chagasarai had uw maternale oom uw vlucht uit Afghanistan al geregeld. Hij had uw originele taskara mee en roepies. Van daaruit vertrok u naar Jalalabad en nadien verliet u Afghanistan. Toen u in Turkije was werd uw vader doodgeschoten door taliban u bent hierover ingelicht toen u al 4 maanden in België was. U veronderstelt dat uw vader gedood werd door de taliban, aangezien jullie geen andere problemen hadden in Afghanistan.*

*U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Slovenië, Italië, Frankrijk tot in België. U bent na 7 maanden onderweg te zijn op 26 juli 2020 aangekomen in België. Op 3 augustus 2020 diende u hier een verzoek in om internationale bescherming.*

*Ter staving van uw identiteit en relaas legde u volgende documenten neer: kopie van uw taskara, kopie van uw moeders taskara, originele taskara van uw vader, originele papieren envelop en de zak waarin deze verstuurd werden.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust.*

Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u geen aannemelijke verklaringen kon afleggen over de situatie tijdens de laatste jaren van uw verblijf in de regio Shigal wa Sheltan, provincie Kunar, Afghanistan. Zo blijkt u niet in staat om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen over de algemene veiligheidssituatie in uw regio in de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Gevraagd naar incidenten die zich afspeelden in de periode voor uw vertrek beschrijft u spontaan enkele incidenten die plaatsvonden 5 à 6 jaar voor uw vertrek (NPO, p.25 en 26). Geconfronteerd hiermee kan u plots wel over een incident vertellen dat 4 maanden voor uw vertrek plaatsvond (NPO, p.26). Dit specifiek incident kon niet teruggevonden worden. Dat u spontaan enkel teruggrijpt naar gebeurtenissen die zich afspeelden meerdere jaren voor uw beweerde vertrek uit uw district en niet ingaan op de situatie in de laatste jaren voor uw vertrek doet ten zeerste vermoeden dat u al geruime tijd eerder uw regio hebt verlaten dan u laat uitschijnen.

Aangaande de gewapende groeperingen die actief zijn in het district Shigal wa Sheltan, zijn uw verklaringen allerminst overtuigend. Gevraagd naar de aanwezigheid van taliban en Daesh bevestigt u dat deze aanwezig zijn in uw regio, maar verder dan enkele talibs opnoemen kan u hier niet over uitweiden. Gevraagd naar de aanwezigheid van Tehrik-e-Taliban kan u hier niets over vertellen. Wel

*begint u spontaan te praten over een 'beweging van Suad', maar wanneer u gevraagd wordt daar iets meer over te vertellen geeft u aan er niets over te weten (NPO, p.24).*

*Gevraagd naar namen van leidende figuren en van de gewapende groeperingen kunnen uw verklaringen opnieuw allerm minst overtuigen. Eerst en vooral kan u spontaan geen namen noemen van personen bij de politie en/of overheid in uw district (NPO, p.23). U blijkt daarnaast niet te weten wie Gul Khan is, nochtans de districtsgouverneur ten tijde van uw vertrek uit Shigal wa Shultan (NPO, p.23). U beweerde echter verkeerdelijk dat Sher Mahmad districtsgouverneur was op dat moment (NPO, p.23). Ook over de provinciegouverneur legde u een foutieve verklaring af. U benoemde hem als Satar Zaka Whal, terwijl het toen Haqmal Mamond was in die functie (NPO, p.23). Gevraagd of u Sayed Rahman kent, politiechef in 2012, zegt u dat deze niet bestaat (NPO, p.23). Gevraagd naar de namen Jan Wali en Ahmad Sheena, die beiden verwijzen naar een taliban leider die in 2018 gedood werd door een vroegtijdige bom, kan u opnieuw geen informatie geven (NPO, p.24). Gevraagd naar Omar Rehman Swati, Tehrik-e-Taliban leider die gedood werd, verwijst u opnieuw louter naar een dorpeling met een gelijkende naam (NPO, p.24). Van iemand die beweert zijn hele leven in Shigal wa Sheltan te hebben gewoond, mag verwacht worden dat u spontaan meer en correcte informatie zou kunnen verstrekken over prominente figuren afkomstig uit uw district.*

*Daarnaast legt u evenmin doorleefde, gedetailleerde verklaringen af over raketaanvallen vanuit buurland Pakistan. U haalde deze spontaan niet aan, maar wanneer ernaar gevraagd werd bevestigde u louter dat die er waren (NPO, p.26). Vervolgens gaf u oppervlakkig aan dat ze soms een huis of winkels raakten en dat er eens een vrouw en kinderen gedood werden (NPO, p.26). U geeft echter geen enkel concreet en recenter voorbeeld van plaatsen en/ of personen in uw eigen district die getroffen werd door een raketaanval vanuit Pakistan (NPO, p.26). Gezien het grote aantal dergelijke aanvallen met Pakistaans geschut in uw district zoals blijkt uit beschikbare informatie, zou verwacht worden dat u meer specifieke informatie zou kunnen verstrekken.*

*Ten slotte kon u geen verdere zaken vertellen over de laatste 5 à 6 jaar in Shigal wa Sheltan. Zo kon u niets vertellen over bouwwerken, nieuwe bruggen, scholen... die zouden gebouwd zijn in die laatste jaren. Uit informatie blijkt echter dat er geregeld nieuwe scholen werden gebouwd in uw district (NPO, p.24). Daarnaast blijkt dat in 2016 uw district te maken kreeg met het poliovirus, er werden verschillende vaccinatiecampagnes opgezet en er waren verscheidene incidenten met de taliban in die context. U kon hier opnieuw niets over vertellen, u wist zelfs niet of de vaccinatie nog zou bezig zijn (NPO, p.26). Geconfronteerd met het feit dat er sterk getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst, herhaalt u louter dat alles wat u vertelde gebeurd is*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van recente herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.*

*Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. **Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.***

*Ten overvloede kan worden toegevoegd dat ook uw asielrelaas an sich in wezen niet geloofwaardig kan worden bevonden. Om te beginnen konden er enkele tegenstrijdigheden opgemerkt worden in uw verhaal. Zo vertelde u in het persoonlijke onderhoud eerst dat de autoriteiten nooit aanwezig zouden zijn in uw regio (NPO, p.15). Nadien blijkt dat de autoriteiten 'altijd' nachtaanvallen deden in uw dorp (NPO, p.16). Nog iets later geeft u aan dat ze soms elke nacht komen, soms 1 keer per week en soms 1 keer per maand (NPO, p.19). U kon echter over die nachtaanvallen niet meer vertellen dan dat ze de taliban zochten (NPO, p.17). Het komt ook als des te toevallig over dat net op de dag dat de taliban wapens komt verbergen in uw winkel, de autoriteiten voor de eerste keer een nachtaanval uitvoeren in uw winkel, bovendien net op een avond dat u tot diep in de nacht aan het werken was (NPO, p.17). De regelmatige aanwezigheid van de autoriteiten zoals u zelf aanhaalde maakt het enkel nog meer opmerkelijk dat u de wapens van de taliban zo achteloos in uw winkel liet liggen, zonder deze ook maar enigszins te verbergen (NPO, p.15).*

*Als het verbergen van wapens door taliban, en nachtaanvallen door de overheid werkelijk zo vaak zouden gebeuren kan er verwacht worden dat u hier meer over zou kunnen vertellen en op zijn minst een voorbeeld had kunnen geven van andere winkeliers die hetzelfde hadden meegemaakt. U wist hier enkel op te zeggen dat u daar geen informatie over had (NPO, p.17). Daarbovenop is het opmerkelijk dat de autoriteiten elke nacht tot aan uw dorp zouden komen vanuit Sarkano om zulke nachtaanvallen te doen bij winkeliers (NPO, p.17). De tegenstrijdigheid over de aanwezigheid van autoriteiten was echter niet de enige, daarnaast legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw vasthouding bij het leger. U beweerde eerst vrijgelaten te worden de ochtend na uw vasthouding door de autoriteiten (NPO, p.13 en 19). Later verandert u dit plots naar een vasthouding van 2 nachten (NPO, p.19). Het is opmerkelijk dat u hier geen consistente verklaringen over heeft kunnen afleggen. Daarnaast heeft u het overlijden van uw vader ook niet hard kunnen maken. U heeft deze bewering niet met documenten kunnen ondersteunen. Daarnaast kon u hier niet meer over zeggen dat dat hij waarschijnlijk door de taliban gedood is, wat is gebaseerd op een louter vermoeden (NPO, p.19). Om af te sluiten merkt het CGVS op dat u vaak de algemene slechte omstandigheden aanhaalt, maar dat uw persoonlijke problemen niet hebben kunnen overtuigen.*

*De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij uw beweerde herkomst uit het district Shigal wa Sheltan alsnog kunnen aantonen ondanks het geheel aan bovenstaande vaststellingen. Aan documenten kan immers slechts bewijswaarde worden toegeschreven indien ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen. Bovendien moet opgemerkt worden dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten op zich al bijzonder gering is, gezien de wijdverspreide corruptie en documentenfraude in Afghanistan. Objectieve landeninformatie toont aan dat zowat alle Afghaanse documenten, ook de door u neergelegde taskara's, op eenvoudige wijze via fraude kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Het in bezit hebben van een taskara die opgesteld werd in een bepaalde regio biedt dan ook geen garantie aangaande de herkomst en de verblijfplaatsen van de drager van het document. De envelop die u neerlegde samen met de taskara's toont niet meer aan dan dat u post hebt ontvangen van die regio.*

*Uit het voorgaande kan enkel geconcludeerd worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat u in de jaren voorafgaand aan uw vertrek woonachtig was in het district Shigal wa Sheltan in de provincie Kunar evenmin kan er geloof gehecht worden aan de door u naar voren geschoven en ongeloofwaardig bevonden asielmotieven.*

*Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 24 juni 2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.*

*Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan** van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>) en de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2021/>) in rekening genomen.*

*UNHCR benadrukt in haar richtlijn dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Verzoeken om internationale bescherming van Afghanen dienen elk nauwgezet*

onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wees er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd.

UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen

het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

**Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf) en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP.

In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouders.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van



*Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld in Kunar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden*



aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden.

Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Het verzoekschrift**

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/5ter en 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betoogt vooreerst in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen neer te leggen, met name de stukken 3 tot en met negen bijgevoegd bij het verzoekschrift (zie punt 2.2. *infra* en <https://nansen-rcfugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCRcn-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>).

In een eerste middelonderdeel argumenteert verzoeker dat om te bepalen dat verzoeker een te beperkte kennis heeft van recente feiten uit zijn herkomstregio, de bestreden beslissing zich moet steunen op correcte informatie en dat dit *in casu* niet het geval is. Hij wijst erop dat een aantal artikelen aan de beslissing zijn toegevoegd over de herkomst regio van de verzoeker en merkt hierover het volgende op: “- Artikel “Another senior Pakistani Taliban leader report killed in Kunar province” van 4 juli 2018. Dit aanval plaatsvond in het district Shiltan van de provincie Kunar.; - Artikel “Over 40 Isis militants killed, wounded in Afg army raids in Kunar” van 8 januari 2018. Dit aanval plaatsvond in het district Soki van de provincie Kunar.; - Artikel “ISIS militants blown up by own explosives in East Afghanistan” van 9 januari 2018. Dit incident plaatsvond in de provincie Nangharar; - Artikel “3 youth killed as Pakistani rocket hits Kunar mosque” van 26 September 2019. Het is niet vermeld in welke district van de provincie Kunar dit aanval plaatsvond., - Artikel “one wounded in Pakistan missile Attack on Kunar” van 13 november 2017. Het gaat over aanvallen op de districten van Shiltan, Dangam en Narai.; - Artikel “Afghan government reacts to artillery barrage Pakistani forces on Afghan soil” van 22 augustus 2019. Opnieuw, vermeldt hier het artikel aanvallen op de districten van Shiltan, Dangam en Narai; - Artikel “SCA inaugurates a new school for girls in Kunar province” van 1 augustus 2019. Het is niet vermeld in welke district van de provincie Kunar zou dit school opgericht zijn; - Artikel “SCA inaugurates two newly built pipe scheme projects in Kunar province” van 9 januari 2020. Het is niet vermeld in welke district van de provincie Kunar zou die projecten opgericht zijn. Verzoeker was blijkbaar al betrokken van Afghanistan in januari 2020.”

Verzoeker betoogt dat hij afkomstig is uit het district Shigal in de Kunar provincie en dat vreemd genoeg de bestreden beslissing stelt dat hij afkomstig is uit het district Shigal wa Sheltan. Verzoeker voert aan dat

hij nochtans heeft uitgelegd tijdens het interview dat Shiltan een onafhankelijk district is geworden en dat hij uit Shigal afkomstig is. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing dus het vermoeden ontwikkelt dat verzoeker niet recent uit zijn dorp is vertrokken maar anderzijds dit dorp blijft situeren in een district dat niet meer bestaat. De bestreden beslissing verwijst naar evenementen die in het district Shiltan zijn gebeurd of andere districten, maar niet binnen het district Shigal. Verzoeker meent dat het negeren van de splitsing van het district tot verdere verwarring leidt. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing Gul Khan voorstelt als de districtsgouverneur van het district Shigal wa Shultan en beweert dat verzoeker verkeerdelijk Sher Mohammad als districtsgouverneur noemt. Verzoeker verduidelijkt dat Gul Khan eigenlijk de districtsgouverneur van Shiltan was en Sher Mohammad wel gouverneur van Shigal was.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat de bestreden beslissing *“stelt dan nog andere artikelen die volgens het CGVS zelfs verouderd informatie vormt. Het gaat namelijk over artikelen uit de jaren 2012, 2013, 2014, .... De bestreden beslissing verwacht nochtans van verzoeker dat hij naar meer recente feiten zou verwijzen.* - Artikel *“13 rebels dead in Laghman, Kunar drone strikes”* van 6 december 2014; - Artikel *“Afghan Air strike Kills Senio Pakistani Taliban Leader”* van 25 augustus 2012; - Artikel *“Nato airstrike kills 10 children, Afghan officials say”* van 7 april 2013; - Artikel *“Pakistan fires 90 missiles into Kunar”* van 1 juli 2013; - IOM *“HAP Weekly Report 29 nov-5 dec 2017.”*

Verzoeker stelt verder dat de bestreden beslissing dan nog andere artikelen gebruikt waar het onduidelijk is waarvan verzoeker hierover op de hoogte zou moeten zijn: *“- Artikel “Contractors vanish, leaving work on school unfinished” van 27 Februari 2019. Volgens de bestreden beslissing, zou verzoeker op de hoogte moeten zijn van het bouwen van nieuwe scholen. Nochtans toont dit artikel dat deze scholen enkel als projecten hebben bestaan...Artikel “Last steps in polio eradication prove challenging” van 27 september 2016. Het is onduidelijk wat het CGVS verwacht van verzoeker als kennis over de polio vaccinatie. Dit artikel legt uit dat vaccineerders al jaren geen kinderen meer bereiken in het Shigal-district...”*

Verzoeker betoogt dat het district Shigal sinds lang onder de controle van de taliban is gevallen waardoor er beperkte informatie bestaat over het hedendaagse leven in het district. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker over incidenten spreekt die door geen onderzoek kunnen bevestigd worden en verzoeker argumenteert dat het CGVS in dergelijk geval moet aanvaarden dat zij geen kennis kunnen hebben van elk evenement dat plaatsvond in het platteland van Shigal en dat de bestreden beslissing enkel toont dat het CGVS zelf een beperkte kennis heeft van dit district. Verzoeker meent dat de enkele betwisting van de datum van vertrek van verzoeker weinig overtuigend is terwijl dit op een zeer beperkte kennis van de regio is opgebouwd.

Verzoeker stelt een aantal foto's neer te leggen van zijn moeder, zijn broers en de dochter van zijn zus en stelt dat deze in Shigal zijn genomen en verwijst als voorbeeld naar de foto voor de deur van het volksgezondheidscentrum van Shigal (stuk 3). Hij benadrukt dat Shigal zijn verblijfplaats is in Afghanistan. In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat in een tussenkomst bij het EHRM het UNHCR heeft uitgelegd dat de stempel van Europese terugkeerders de toestand van de betrokkene verder bemoeilijkt en dat verblijf in Europa op zich een risico vormt om het doelwit te worden van de taliban en dat zij ook door hun eigen gemeenschap worden verworpen.

Verzoeker citeert daartoe een passage uit stuk 4 bij het verzoekschrift. Verzoeker wijst erop dat UNHCR meestal verwijst naar het onderzoek van F. Stahlmann (stuk 5) dat verwijst naar verschillende gevallen waar terugkeerders uit Europa het doelwit van taliban zijn geworden (citaat stuk 7, p. 278). Het loutere feit dat de betrokkene terugkeert uit Europa is voldoende volgens verzoeker om een doelwit te worden voor de taliban (citaat stuk 5, p. 279).

Verzoeker betoogt verder dat dezelfde auteur in juni 2021 nog een grondiger studie publiceerde over hetzelfde onderwerp en dat het geweld tegen terugkeerders de regel vormt. Hij stelt dat deze studie de veelzijdige aard van de dreiging die de taliban vormen voor Afghaanse gedeporteerden uit Europa toont en citeert stuk 6, p. 22-24. Hij meent dat door zijn reis naar Europa hij wordt gezien als besmet met westerse ideeën en dat hij een gegronde vrees kan hebben dat de taliban hem hiervoor zullen straffen. Hij benadrukt dat hij afkomstig is uit een regio die sinds lang onder de invloed en controle staat van de taliban, dat er dus een sterke conservatieve omgeving voor hem bestaat en dit risico's voor hem inhoudt. Verzoeker meent dat de EUAA *“Guidance Afghanistan”* eigenlijk een beperkt zicht geeft op dit risico. Dit document verwijst naar een Query van 2020 om de toestand van verwesterde Afghanen te beschrijven terwijl over dit risico geen informatie wordt opgenomen in de EASO *“Afghanistan Country of Origin Information Report”* van januari 2022. Hij stelt dat volgens de EUAA er beperkte informatie is over de situatie van personen die als verwesterd worden beschouwd na de machtsovername maar ondanks dit gebrek aan informatie ook stelt dat de individuele omstandigheden van de verzoeker moeten worden in aanmerking genomen om vast te stellen of er een *nexus* met een vervolgingsgrond kan worden vastgesteld. Verzoeker argumenteert dat terwijl de vrees voortkomt uit een eigenschap die door anderen wordt toegeschreven, het onduidelijk is voor verzoeker welke individualisering van hem verwacht wordt. Verzoeker citeert in dit verband een passage uit het Nansen rapport (stuk 6) en stelt dat het onduidelijk is welke informatie aan de basis ligt van de aanbeveling en welk onderzoek pertinent is voor hun

aanbeveling. Hij stelt te verwijzen naar maatschappelijke onderzoeken die een risico voor vervolging door de taliban hebben bevestigd en dat het UNHCR reeds naar dit onderzoek heeft verwezen, wat de betrouwbaarheid ervan bevestigt en hekelt dat het EUAA en het CGVS dit onderzoek niet lijken te kennen. In ieder geval wordt niet uitgelegd waarom het EUAA of het CGVS geen rekening houden met dit onderzoek. Nochtans bestaat er volgens dit onderzoek een breder risico dan de ene die is beschreven in de aanbevelingen van EUAA. Verzoeker benadrukt dat hij uit het platteland komt en uit een regio die sinds lang onder controle staat van de taliban en meent dat de bestreden beslissing een dergelijk risico niet volledig onderzocht heeft.

In een derde middelonderdeel bekritiseert verzoeker de bestreden beslissing waar zij stelt dat verzoeker na de val van de Afghaanse regering informatie moest doorsturen over nieuwe risico's na deze verandering in zijn land van herkomst. Verzoeker meent dat dit standpunt eraan voorbijgaat dat de machtsgreep zelf een nieuw inhoudelijk element vormt en dat daardoor het CGVS verplicht is om de toestand van verzoeker in te schatten ten opzichte van deze nieuwe situatie in het land van herkomst. Verzoeker moet de kans krijgen om het repressief beleid van de taliban in het district Shigal uit te leggen en wijst erop dat de verslechtering van de humanitaire toestand in dit gebied ook een nieuw element vormt en dat verzoeker hier ook informatie kan bieden over de gevolgen van de crisis op zijn dorp en zijn familie. In ieder geval blijft de mogelijkheid om een correct beeld te krijgen van de acties van de taliban beperkt volgens verzoeker. Hij citeert daarbij uit het standpunt van het UNHCR van februari 2022 (stuk 8, § 12) en artikel 10, 3<sup>e</sup> lid, b) van de Procedurerichtlijn en stelt dat de bestreden beslissing de aanbevelingen van het UNHCR niet volgt. Het afwijken van deze aanbevelingen moet sterk gemotiveerd worden zo meent verzoeker, die erop wijst dat het EHRM aan documenten van het UNHCR significante waarde toekent bij de inschatting van een risico van de schending van artikel 3 van het EHRM (*NA t. United Kingdom*, 17 juli 2008, § 122). Dit is hier niet het geval en de bestreden beslissing vertoont dus een gebrek aan motivering en onderzoek.

In een vierde middelonderdeel betoogt verzoeker dat de regio van herkomst van verzoeker door de aanwezigheid van Daesh in de provincie Kunar en acties van het Pakistaanse leger boven de grens door gewapende conflicten getroffen blijft. Dit is vermeld in de COI Focus van 5 mei 2022 en in april 2022 heeft UNAMA betreurd dat bombardementen van het Pakistaanse leger veel slachtoffers onder de burgerbevolking hebben gemaakt in de regio zodat de veiligheidssituatie in de provincie Kunar en de districten aan de Pakistaanse grens uiterst slecht blijft, zo stelt verzoeker die een newstweet van UNAMA van 16 april 2022 (stuk 9) citeert. Hij benadrukt dat het aantal doden in de regio slechts één element vormt van de inschatting en dat het belangrijk is een globaal begrip te hebben van de veiligheidstoestand. Hij citeert uit HvJ, CF, DN (C-901/19) van 10 juni 2021 (punten 39-41) en stelt dat er te weinig informatie beschikbaar is over regio's als het district Shigal om precies te weten hoe de burgerlijke bevolking overleeft zodat de bestreden beslissing steunt op gebrekkig onderzoek.

In een vijfde middelonderdeel citeert verzoeker vooreerst uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2022 en dat de bestreden beslissing weigert het erin vermelde onderzoek te voeren. Hij citeert de stelling van het UNHCR inzake de humanitaire gevolgen van het conflict in 2018 (*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 August 2018, p. 31-32) en stelt dat het CGVS niet kan negeren dat zo een diepe humanitaire crisis het resultaat is van meer dan dertig jaar burgeroorlog. Verzoeker meent dat de juridische redenering in de bestreden beslissing volledig artificieel wordt waar het betwist is dat actoren van de oorlog een grote verantwoordelijkheid hebben bij de humanitaire situatie. Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over de rechtspraak van het EHRM over de toegang tot humanitaire bijstand in de arresten "*N en M.S.S.*". Hij wijst er vervolgens op dat het EHRM in het arrest "*SHH*" dezelfde beoordelingsschaal hanteerde en dat het Hof van oordeel was dat de humanitaire situatie in Afghanistan niet vergelijkbaar is met deze in Somalië in het arrest "*Sufi en Elmi*". Verzoeker meent dat precies de elementen die een verschil maakten tussen het arrest "*Sufi en Elmi*" en het arrest "*SHH*" nu niet meer bestaan na de val van de Afghaanse regering en de terugkeer van de taliban aan de macht.

Hij meent dat de concrete situatie in het district Shigal moet onderzocht worden en citeert in dit verband punt 41 van het arrest "*Mbodj*" van het HvJ. Verzoeker meent dat het redelijk is te denken dat in de context van toegang tot medische zorgen het woord opzettelijk een referentie is naar het arrest N van het EHRM. De notie opzettelijkheid krijgt een andere interpretatie binnen een context van burgeroorlog, zo meent verzoeker die besluit dat geen opzettelijkheid of verantwoordelijkheid vinden in de Afghaanse burgeroorlog voor de huidige humanitaire crisis een verkeerde toepassing vormt van de Europese wetgeving.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem als vluchteling te erkennen, in subsidiaire orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen, in onder subsidiaire orde de bestreden beslissing te vernietigen en in ondersubsidiaire orde, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het HvJ: "*Moet artikel 15, b), van richtlijn 2011/95/EU worden uitgelegd: Dat in een context van burgeroorlog waar de bevolking onder een*

emstige humanitaire crisis leeft, de vaststelling van een schending van artikel 4 van het Handvest, de toekenning van een subsidiaire bescherming brengt?”.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. BJB-aanstelling;
3. Foto's van de familie van verzoeker in Shigal;
4. UNHCR, “*Submission by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in the case of M.J. v. the Netherlands (application no. 49259/18) before the European Court of Human Rights*”, 6 December 2019, <https://www.refworld.org/docid/5dea96304.html>;
5. Friederike Stahlmann, Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen, Asylmagazin 8 – 9/2019, pp. 275-286, [https://www.ecoi.net/en/file/local/2017434/AM19-8-9\\_bbeitrag\\_stahlmann.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/2017434/AM19-8-9_bbeitrag_stahlmann.pdf);
6. Diakonie Deutschland, Friederike Stahlmann, “*Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen*”, Juni 2021, [https://www.diakonie.de/fileadmin/user\\_upload/Diakonie/PDFs/Journal\\_PDF/AFG\\_Monitoring-Studie\\_FINAL.pdf](https://www.diakonie.de/fileadmin/user_upload/Diakonie/PDFs/Journal_PDF/AFG_Monitoring-Studie_FINAL.pdf);
7. Nansen note 2-22, “*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*”, 16 juni 2022, <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>;
8. UNHCR, “*Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan*”, February 2022, <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>;
9. UNAMA News tweet van 16 april 2022n (stuk 9), [https://twitter.com/UNAMAnews/status/1515369620068343812?s=20&t=By52DxZWp\\_2ka-VK91Tubg](https://twitter.com/UNAMAnews/status/1515369620068343812?s=20&t=By52DxZWp_2ka-VK91Tubg).

### 3. Nota verwerende partij

Verwerende partij legt een nota van 2 augustus 2022 neer waarin zij antwoordt op de in het verzoekschrift uiteengezette middelen en grieven en waaraan zij volgende bijlagen voegt: (1) Shaigal aw Shiltan district, Kunar (mindat.org, geraadpleegd op 2 augustus 2022 en internetlink in afzonderlijke bijlage); (2) EU AA “*Country Guidance: Afghanistan*” van april 2022 (internetlink) en (3) COI Focus “*Afghanistan, Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022 (internetlink).

### 4. Aanvullende nota's

4.1. Verwerende partij legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 7 augustus 2023 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- (1) EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf); (2) EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>; (3) EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf); (4) COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022 (papieren versie in bijlage); (5) COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf); (6) EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf); (7) EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf); (8) EASO Country of Origin Information Report “*Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif); (9) EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf); (10) UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”



van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>.

4.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- arbeidsovereenkomst van 18 februari 2021 (stuk 1); - contract Let's Work van 17 mei 2023 (stuk 5); - Deelcertificaat NT2 van 19 januari 2023 (stuk 6); - Deelcertificaat NT2 van 17 april 2023 (stuk 7); - Deelcertificaat NT2 van 19 juni 2023 (stuk 8); - Blanco strafregister van 16 augustus 2023 (stuk 9).

## 5. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

## 6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;



c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;  
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;  
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

## 7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

7.2. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming een kopie van zijn taskara en de taskara van zijn moeder en de originele taskara van zijn vader neer (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1, 3 en 2). Zo in de bestreden beslissing de recente herkomst van verzoeker uit het district Shigal wa Sheltan, in twijfel wordt getrokken, wordt de identiteit en Afghaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist door verwerende partij. De nood aan internationale bescherming wordt in de beslissing beoordeeld ten aanzien van Afghanistan.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker verweten niet aan zijn medewerkingsplicht te hebben voldaan omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde plaatsen van eerder verblijf. De commissaris-generaal komt tot deze conclusie omdat verzoeker geen aannemelijke verklaringen kon afleggen over de situatie tijdens de laatste jaren van zijn verblijf in de regio Shigal wa Sheltan in de provincie Kunar. In de bestreden beslissing wordt in dit verband gewezen op (1) het gegeven dat verzoeker geen doorleeftde en gedetailleerde verklaringen kon afleggen over algemene veiligheidsincidenten in zijn regio in de laatste jaren voor zijn vertrek; (2) de vaststelling dat zijn verklaringen over de in zijn district actieve gewapende groeperingen allerminst overtuigend zijn nu hij onder meer niets weet te vertellen over Tehrik-e-Taliban; (3) en ook zijn verklaringen over namen van leidende figuren en van gewapende groeperingen niet kunnen overtuigen nu hij verkeerdelijk Sher Mahmad als districtsgouverneur ten tijde van zijn vertrek opgeeft en hij geen informatie kan geven over Jan Wali en Ahmad Sheena; (4) het feit dat hij niet spontaan vertelde over raketaanvallen vanuit buurland Pakistan en hij enkel kon bevestigen dat deze er geweest waren wanneer hij ernaar werd gevraagd; (5) het gegeven dat hij geen verdere zaken kon vertellen over de laatste 5 à 6 jaar in Shigal wa Sheltan, terwijl uit landeninformatie blijkt dat er geregeld nieuwe scholen werden gebouwd in zijn district en hij niets kon vertellen over het poliovirus en de verschillende vaccinatiecampagnes die werden opgezet in zijn district.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij afkomstig is uit het dorp Monai, in het district Shegal (ook als Shigal aangeduid in de notities van het persoonlijk onderhoud) van de provincie Kunar (verklaring DVZ, 18 november 2020, punt 10) en er te hebben gewoond van bij zijn geboorte tot zijn vertrek. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker afkomstig te zijn uit het district Shigal (zie notities PO, p. 4, 21). Gevraagd of Shigal hoort bij een andere provincie, antwoordt verzoeker ontkennend en gevraagd iets te vertellen over Shigal wa Sheltan, antwoordt verzoeker *“Shultan hoorde bij Shigal in het (sic!), dan werd het onafhankelijk district (notities PO, p. 22) en verklaart, gevraagd te schatten wanneer het district gesplitst werd, “...ongeveer 5 à 6 jaar geleden” (idem).*

Hieruit blijkt dat, zoals terecht opgeworpen in het verzoekschrift, verzoeker nooit verklaarde afkomstig te zijn uit het Shigal wa Sheltan district, maar wel uit het district Shigal en zelf stelde dat Shigal wa Sheltan vroeger een onderdeel was van Shigal maar later onafhankelijk werd. Verzoeker brengt geen objectieve informatie bij ter staving hiervan. Wel blijkt uit het door verwerende partij bijgebrachte uittreksel uit Mindat.org met betrekking tot Shaigal aw Shiltan district in Kunar dat *“Shegal District (Pashto:...) was split from Chapa Dara district in Kunar Province, Afghanistan”*. De Raad kan slechts vaststellen dat waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar Shigal wa Sheltan als verzoekers district, verzoeker hier zelf

nooit naar verwezen heeft en altijd verklaarde afkomstig te zijn van Shigal. Waar verwerende partij in haar nota stelt dat verzoeker zelf geen objectieve informatie bijbrengt van de opsplitsing van het district Shigal wa Sheltan, blijkt uit het rapport EUAA, *"Afghanistan. Security Information"* van augustus 2022 dat de provincie Kunar onder meer de districten Shigal en Sheltan omvat alsook het district Chapa Dara (EUAA, p. 142-143).

Het is verder niet betwist dat verzoeker zijn dorp en district in de provincie Kunar situeert, wat ook overeenstemt de objectieve landeninformatie.

De Raad stelt verder vast dat de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie met betrekking tot het district Shiltan/Sheltan niet relevant zijn in de beoordeling van verzoekers medewerkingsplicht wat betreft zijn recente plaatsen van eerder verblijf nu zij geen betrekking hebben op het district Shigal, waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn. Voorts stelt de Raad vast dat het artikel uit Pajhwok News, *"Contractors vanish, leaving work on schools unfinished"* van 27 februari 2019 handelt over een contract voor de bouw van 14 scholen, waaronder een school in Shigal district dat slechts voor 75% was voltooid. In tegenstelling tot wat verzoeker tracht voor te houden in het verzoekschrift gaat het niet om scholen die de projectfase nooit zijn ontstegen, maar gaat het wel degelijk om scholen die, weliswaar slechts gedeeltelijk, zijn gebouwd. Uit de beschikbare landeninformatie kan evenwel niet blijken waar in het Shigal district de school werd gebouwd zodat uit het gebrek aan kennis van verzoeker hierover geen sluitende conclusies kunnen worden getrokken over de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn recente verblijfplaats voor zijn vertrek uit Afghanistan. In elk geval kan dit motief, gelet op de beperkte feitelijke informatie over de locatie van deze school, niet weerhouden worden als determinerend element om te besluiten dat verzoekers kennis over infrastructuurwerken voor zijn vertrek uit Afghanistan niet voldoet en hij daarom niet voldoet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Hetzelfde geldt voor de in het administratief dossier opgenomen artikelen over de bouw van een pijplijn, dat overigens dateert van na verzoekers vertrek uit Afghanistan en over de opening van een meisjesschool in Kunar dat verder niet specificeert waar in Kunar deze school zich bevindt. Er kan niet redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn van dergelijke ontwikkelingen buiten het district waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn. Wat betreft de inspanningen in Shigal om polio terug te dringen brengt verwerende partij een artikel bij uit 2016 waarin wordt gemeld dat 1/5 van de gevallen van polio voorkwamen in Shigal district en dat vaccinators gedurende vier jaren de kinderen niet konden bereiken. Verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar het feit dat in 2016 verzoekers district te maken kreeg met het poliovirus, dat er verschillende vaccinatiecampagnes werd opgezet en dat er verscheidene incidenten waren met de taliban in die context. Noch de vaccinatiecampagnes, noch de incidenten met de taliban hier rond worden aangehaald in het vermelde artikel. Wel verklaarde verzoeker dat vaccinaties mogelijk waren in zijn dorp en niet te weten of dit op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud nog bezig is of niet (notities PO, p. 26), zoals verwerende partij opmerkt in haar nota, maar dit is als dusdanig niet tegenstrijdig met het artikel dat dateert uit 2016, nu verzoeker verklaarde pas eind 2019 uit Afghanistan te zijn vertrokken en er geen informatie voorligt waaruit zou blijken dat ook na 2016 geen polio vaccins zouden zijn toegediend in verzoekers verklaarde district.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat Sher Mahmad de districtsgouverneur was toen hij vertrok en Abdul Satar Zaka Whal de provinciegouverneur en in het verzoekschrift dat Gul Khan de districtsgouverneur was van Shiltan en Sher Mohammad gouverneur van Shigal, terwijl volgens de bestreden beslissing Gul Khan de districtsgouverneur was van Shigal wa Shultan ten tijde van verzoekers vertrek en Haqmal Mamond de provinciegouverneur van Kunar. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar specifieke objectieve informatie met betrekking tot de provincie-en districtsgouverneur in de periode van verzoekers vertrek eind 2019 en dat ook verzoeker geen objectieve informatie hierover bijbrengt zodat de Raad de stellingen van beide partijen in de huidige stand van zaken niet kan toetsen aan objectieve landeninformatie.

Wel blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat de namen Jan Wali en Ahmad Sheena verwijzen naar een taliban leider die in 2018 in het Shaltan district werd gedood (zie The Khaama Press News Agency, *"Over 40 ISIS militants killed, wounded in Afghan army raids in Kunar"*, 8 January 2018). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker geen van beide namen kende en ook dat hij slechts zeer summiere verklaringen kon afleggen over raketaanvallen in de provincie Kunar vanuit Pakistan en geen concrete voorbeelden kon geven van personen of huizen in zijn dorp die door dergelijke aanvallen zouden zijn getroffen. In het administratief dossier zijn drie artikelen opgenomen die betrekking hebben op aanvallen vanuit Pakistan op de provincie Kunar. Deze dateren van september en augustus 2019 en november 2017. Zoals terecht opgemerkt door verzoeker gaat het telkens om aanslagen in het district Shiltan en niet in het district Shigal. Waar verwerende partij stelt dat verzoeker een foutieve lezing maakt van de bestreden beslissing en stelt dat een grote hoeveelheid landeninformatie aan het administratief dossier werd toegevoegd, waaronder ook iets minder recente bronnen, om te duiden dat aanvallen vanuit Pakistan met een hoge frequentie plaatsvonden, stelt de Raad vooreerst vast dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat deze artikelen betrekking hebben op de provincie Shiltan en

niet Shigal, zoals terecht aangestipt door verzoeker. Persartikels over aanvallen vanuit Pakistan over een langere periode zijn uiteraard relevant ter illustratie van een patroon van dergelijke aanvallen over verschillende jaren, maar dit toont als dusdanig niet aan dat verzoekers district Shigal eveneens het doelwit was van regelmatige aanvallen vanuit Pakistan, zodat uit verzoekers gebrek aan kennis hierover geen sluitende conclusies kunnen worden getrokken over verzoekers al dan niet recent verblijf in Shigal voor zijn vertrek, te meer nu geen objectieve informatie voorligt waaruit kan blijken dat Shigal eveneens regelmatig in deze periode onder vuur werd genomen vanuit Pakistan.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker verklaarde dat zowel Daesh als de taliban aanwezig waren in zijn regio van herkomst en ook de namen van drie talibs in zijn regio opsomde (notities PO, p. 24). Verder blijkt ook uit zijn verklaringen dat hij een vrij gedetailleerde geografische kennis heeft van zijn regio, wat overigens niet wordt betwist door verwerende partij in de bestreden beslissing, zodat in elk geval kan aangenomen worden dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Monai in het district Shigal in de provincie Kunar. Verzoeker legde verder ook vrij gedetailleerde verklaringen af over de tribal elders in zijn dorp en de taliban leden in zijn regio alsook de aanwezigheid van Hebzi-i-islami (notities PO, p. 23-24). De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing in elk geval niet kan worden afgeleid dat de door hem hierover verstrekte informatie hierover niet correct zou zijn en dat in de bestreden beslissing evenmin wordt in twijfel getrokken dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Monai in het district Shigal, maar wel dat hij er recent voor zijn vertrek uit Afghanistan zou hebben verbleven.

Omwille van de hierboven uiteengezette redenen is de Raad van oordeel dat de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekers kennis van gebeurtenissen, groeperingen en politieke leiders in zijn regio van herkomst, de conclusie dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht met betrekking tot zijn plaatsen van eerder verblijf, niet kunnen rechtvaardigen. De Raad kan de bestreden beslissing dan ook niet volgens in zoverre hierin wordt gesteld dat verzoeker geen zicht biedt op zijn reëel verblijfssituatie of regio van herkomst en dat op basis hiervan dient te worden besloten dat de asielmotieven die er zich zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In zoverre verzoeker zijn vrees voor vervolging baseert op de beweerde problemen met de toenmalige Afghaanse overheid omwille van het feit dat wapens voor de taliban zou hebben bewaard, dient te worden vastgesteld dat na de machtsovername door de taliban midden augustus 2021 de voormalige Afghaanse autoriteiten van de macht verdreven zijn zodat verzoekers vrees voor vervolging door deze actor in geval van terugkeer niet langer actueel is.

In zoverre verzoeker verklaart dat hij wapens heeft verborgen gehouden op vraag van de taliban in zijn winkel en aanvoert dat hij na zijn beweerde arrestatie door de taliban zou zijn gezocht omdat hij de namen van de talibs had gegeven die naar zijn winkel gekomen waren, stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden feiten, gelet op de door hem geschetste context in zijn dorp voor zijn vertrek uit Afghanistan.

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Om te beginnen konden er enkele tegenstrijdigheden opgemerkt worden in uw verhaal. Zo vertelde u in het persoonlijke onderhoud eerst dat de autoriteiten nooit aanwezig zouden zijn in uw regio (NPO, p.15). Nadien blijkt dat de autoriteiten ‘altijd’ nachtaanvallen deden in uw dorp (NPO, p.16). Nog iets later geeft u aan dat ze soms elke nacht komen, soms 1 keer per week en soms 1 keer per maand (NPO, p.19). U kon echter over die nachtaanvallen niet meer vertellen dan dat ze de taliban zochten (NPO, p.17). Het komt ook als des te toevallig over dat net op de dag dat de taliban wapens komt verbergen in uw winkel, de autoriteiten voor de eerste keer een nachtaanval uitvoeren in uw winkel, bovendien net op een avond dat u tot diep in de nacht aan het werken was (NPO, p.17). De regelmatige aanwezigheid van de autoriteiten zoals u zelf aanhaalde maakt het enkel nog meer opmerkelijk dat u de wapens van de taliban zo achteloos in uw winkel liet liggen, zonder deze ook maar enigszins te verbergen (NPO, p.15). Als het verbergen van wapens door taliban, en nachtaanvallen door de overheid werkelijk zo vaak zouden gebeuren kan er verwacht worden dat u hier meer over zou kunnen vertellen en op zijn minst een voorbeeld had kunnen geven van andere winkeliers die hetzelfde hadden meegemaakt. U wist hier enkel op te zeggen dat u daar geen informatie over had (NPO, p.17). Daarbovenop is het opmerkelijk dat de autoriteiten elke nacht tot aan uw dorp zouden komen vanuit Sarkano om zulke nachtaanvallen te doen bij winkeliers (NPO, p.17). De tegenstrijdigheid over de aanwezigheid van autoriteiten was echter niet de enige, daarnaast legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over uw vasthouding bij het leger. U beweerde eerst vrijgelaten te worden de ochtend na uw vasthouding door de autoriteiten (NPO, p.13 en 19). Later verandert u dit plots naar een vasthouding van 2 nachten (NPO, p.19). Het is opmerkelijk dat u hier geen consistente verklaringen over heeft kunnen afleggen. Daarnaast heeft u het overlijden van uw vader ook niet hard kunnen maken. U heeft deze bewering niet met documenten kunnen ondersteunen. Daarnaast kon u hier niet meer over zeggen dat dat hij waarschijnlijk door de taliban gedood is, wat is gebaseerd op een louter*

*vermoeden (NPO, p.19). Om af te sluiten merkt het CGVS op dat u vaak de algemene slechte omstandigheden aanhaalt, maar dat uw persoonlijke problemen niet hebben kunnen overtuigen.*” De Raad stelt vast dat deze motieven correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en de kern van verzoekers vluchtrelaas betreffen. Verzoeker doet geen enkele concrete poging om deze motieven te weerleggen. Het komt de verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen aan de hand van concrete elementen die deze motieven in een ander daglicht plaatsen. Verzoeker blijft in gebreke dit te doen. De Raad neemt de aangehaalde motieven dan ook over in zijn arrest.

7.3. Verzoeker werd gehoord bij het CGVS op 24 juni 2021, dit is voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De Raad is bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming gehouden aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een “*de facto*”-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt. Indien de specificiteit van de zaak dit vereist, kan dit gebeuren middels een nieuw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

Uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afgaanse regering half augustus 2021 ineens stortte, waarna de taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan (IEA) weer oprichtten. Dit is onmiskenbaar een nieuw feit dat heden aan de orde is, waarvan de commissaris-generaal op de hoogte is, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, en dat tevens onder de aandacht wordt gebracht door verzoeker in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van verwerende partij.

Deze machtsovername is gebeurd voordat de commissaris-generaal een beslissing inzake het voorliggende verzoek om internationale bescherming heeft genomen en de bestreden beslissing maakte aldus een beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker in de hiervoor geschetste context.

Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift ook op het risico op vervolging omwille van een toegeschreven verwestering als gevolg van zijn verblijf in België.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd.

De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*”– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten.

Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn

teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

*In casu* stelt zich evenwel de vraag of verzoeker het ‘spel’ zal kunnen spelen en zich zal kunnen staande houden in de huidige Afghaanse samenleving en zich zal kunnen aanpassen aan de wetten, gebruiken en religieuze, sociale en culturele normen zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou gepercipieerd worden dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging of ernstige schade.

In het verzoekschrift en ter terechtzitting wordt er op gewezen dat verzoeker sinds augustus 2020 in België verblijft en afkomstig is uit een regio die sinds lang onder de invloed en controle van de taliban staat en in geval van terugkeer in een zeer conservatieve omgeving zou terechtkomen. Ter terechtzitting legt verzoeker een kopie van zijn arbeidsovereenkomst neer en een aantal attesten van het Centrum voor Basiseducatie Limburg Midden Noord waaruit blijkt dat hij een aantal modules succesvol heeft beëindigd. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij in een kippenbedrijf werkt. Zo dit niet volstaat om aan te nemen dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, blijkt uit verzoekers activiteiten wel dat hij inspanningen heeft geleverd om de taal te leren en hier werkt en dat hij zich openstelt voor de Belgische samenleving en er actief in participeert en daarbij onmiskenbaar in contact is gekomen met westerse gebruiken en opvattingen die als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving.

Er kan hoe dan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat verzoeker al sinds 2019 en dus twee jaar voor de machtsovername uit Afghanistan is vertrokken en dus niet vertrouwd met de wettelijke, religieuze en sociale normen en regels zoals vormgegeven door de taliban

Zoals reeds aangehaald is het niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Monai in het district Shigal dat gelegen is in de provincie Kunar. De Raad leest in de beschikbare landeninformatie dat in deze provincie ISKP, een groepering die gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid heeft, in het bijzonder in rurale gebieden in deze provincie (EU AA, *Afghanistan. Security Situation*, August 2022, p. 50). Kunar geldt als één van de provincies waar ISKP zich sinds 2014 op toespitst om zich veilig te kunnen terugtrekken enerzijds omwille van de locatie nabij de Pakistaanse grens en anderzijds omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in deze regio. Verder werd Kunar in het rapport van de VN Secretaris-Generaal van januari 2022 omschreven als één van de vier meest door conflict geteisterde provincies. In de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 werden volgens ACLED 74 slachtoffers van veiligheidsincidenten geregistreerd, waarbij het district Chawkay het tweede hoogste aantal slachtoffers kende (EU AA, *Afghanistan. Security Situation*, p. 143-144). Volgens sommige bronnen heeft ook de TTP zijn belangrijkste bolwerk in de provincie Kunar en was de aanwezigheid van TTP en de aanvallen die op Pakistan vanuit Afghanistan zouden zijn gelanceerd één van de oorzaken van spanningen tussen de taliban en Pakistan in 2022 (EU AA, p. 145). Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat zowel de taliban als daesh aanwezig waren in zijn regio voor zijn vertrek uit Afghanistan (notities PO, p. 24).

Zoals reeds aangehaald werd verzoeker door verwerende partij enkel voor de machtsovername gehoord. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat op geen enkele wijze werd gepeild naar de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten hier op verzoekers overtuigingen en de mate waarin verzoekers activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto* overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden en de Raad wijst er op dat de terechtzitting bij de Raad hiervoor *in casu* niet geschikt is..

De Raad stelt vast dat, op basis van de elementen die door verzoeker werden aangereikt, in zijn hoofde een aantal risicobepalende factoren lijken te bestaan, waarvan moet worden nagegaan of zij, cumulatief beschouwd voldoende zijn om te besluiten dat voor verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen onder meer omwille van (toegeschreven) verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding in het buitenland.

Het is in de huidige stand van zaken niet duidelijk of en in welke mate kan worden gesteld dat verzoeker in zijn individuele omstandigheden, in staat zal zijn om zich aan te passen aan de huidige in Afghanistan heersende normen en gebruiken zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername. Een verder onderzoek is *in casu* noodzakelijk, rekening houdend met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.



Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 juni 2022 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET